

da har stræbt, at bringe dem fra Trin til Trin opad. Dette er derimod hidtil ikke skeet; det har ikke været Principet for Embeders Besættelse; man har undseet sig ved, af hvilkeformhelst Hensyn, at lade Mænd fra deres lavere Stilling ved Forretninger, som Embedet nærmest beskæftigede sig med, det være nu Copiister, Fuldmægtige eller Mænd i privat Stilling paa Embedsmænds Contoir avancere op i de høiere Embedsstillinger. Seer man nu, hvor den større Dygtighed er, som overskrider den Middelmaadighed, man ellers maatte søge at undgaae, saa har det vist sig; at den netop findes hos de Mænd, som have arbejdet sig selv frem og have været saa heldige — det er desværre hidtil kun saa — at arbejde sig fra de lavere lønnede Stillinger opad til de høiere. Det har altsaa ved Praxis vist sig, at det, som en Mand attraaer som Belønning for sin Dygtighed, det er: at have Udsigt til ved sin Dygtighed at komme op i en bedre Livsstilling end den, hvori han har begyndt. At Maalet derimod skulde være det, at stræbe efter at naae de enkelte langt større, undtagelsesviis høit lønnede, Poster, det synes jeg ikke, man i Almindelighed kan tænke sig, og det har heller ikke Praxis beviist. Man har kunnet paavise mange Exempler i vor Embedsstand paa, at man til meget høit lønnede Poster har sat Mænd, som have været meget maadelige, ja, endog saa ringere end den jævnest Middelmaadighed, som have været saa middelmaadige, at man ofte kun hos deres underordnede Personale, hos dem, som have arbejdet i den Birketreds, de andre ufortjent ere komne op til, har kunnet faae tilfredsstillt det, som man hos selve Embedsmændene sorgløves søgte, ialfald faae det tilfredsstillt i langt høiere Grad end hos dem, som med de meget høie Indtægter ere kaldede til at beklæde Stillingen. Jeg tillader mig derfor, at lægge det ærede Thing denne Sag paa Sinde. Jeg gjentager det: jeg anseer den at være af megen Vigtighed baade for vore finantzielle Vilkaar og for Embedsstandens fremtidige Vilkaar, og af ikke mindre Vigtighed med Hensyn til Principet for Embedernes Besættelse; og idet jeg iøvrigt henholder mig til selve Forslaget, vil jeg kun endnu flygtigen gjøre opmærksom paa, at, hvis

man skulde finde det, jeg har foreslaaet, at være et for stort Afslag, jeg da har stillet et subsidært Forslag, som bevæger sig indenfor en snævrere Grændse, Noget jeg kun har foreslaaet, for at der kunde være Leilighed for Forsamlingen til at udtale sig om og vælge mellem disse to forskellige Forslag, hvis man dertil maatte finde Anledning.

Andresen: De Forslag, som min ærede Sidemand og jeg have tilladt os at stille til disse SS, have vi høvt forskellige Beveggunde til. For det Første er det vor fuldkomne Overbeviisning, at den Familiefader, som lever i et saadant Embede som dette, kan fuldkommen vel underholde sin Familie med saadanne Summer, som her af os ere foreslaaede, selv naar man her, som i andre Tilfælde, tager Hensyn til den gamle Regel, at Enhver, skal leve efter sin Stand og Stilling. Naar man sammenligner Gagen for en saadan Embedsmand, som de, der ere opførte i første Klasse, f. Ex. med en Ministers Gage, saa vil vistnok Jønger kunne negte, at en saadan Embedsmænds Forretninger ikke nogenstunde kunne blive Halvparten af en Ministers, ja maaskee neppe Fjerdedelen, og alligevel bliver Lønnen omtrent det Halve. Da iøvrigt den ærede sidste Læser udførlig har motiveret sit Forslag, kan jeg i det Væsentlige henholde mig dertil, hvad de to første Punkter angaaer, som aldeles falder sammen med vort Forslag. Derimod ere vi noget uenige hvad de to sidste Punkter angaaer, og Marsagen dertil er den, at vi have antaget, at en Embedsmand i 4de Klasse af Amtsforsvalterne var meget godt aflagt, naar han havde 1000 Rbd. tilligemed det, han faaer til Contoirhold. Thi vi maae vel lægge Mærke til, at han foruden sin Lønning har ogsaa andre Indtægter, f. Ex. Jord, som hører til Embedet, saa at han i det Hele meget godt kan ernære sin Familie. Maaskee vil man herimod indvende, at han skal lade sine Børn oplære og oplære i Forhold til deres Stand og Stilling, men saa siger jeg paa den anden Side, at det kan han meget godt for den Sum, han her faaer. Og vil man fremdeles indvende, at dette vel er meget rigtigt, men at saa maa han derpaa sætte Alt hvad han kan sammen spare, og derfor maa der spørges, hvortle-